

de for producenter og importører af genetisk modificerede organismer, se lovforslagets § 6.

Baggrunden for at lempe brugerens ansvar er, at det vurderes som meget bebyrdende i forhold til brugeren at lade denne bære et ubetinget ansvar også for skader som følge af fejl ved disse produkter eller for så vidt angår pesticider, biocider og handelsgødning disse produkters særlige egenskaber i øvrigt. Brugeren ville i så fald i disse tilfælde være henvist til at anlægge et civilretligt søgsmål med krav om erstatning for afholdte udgifter til opfyldelse af de offentligretlige påbud om undersøgelser og vurdering af og afhjælpende foranstaltninger over for forureningen efter denne lov eller miljøskadeloven.

Det bemærkes, at producenternes ansvar på enkelte områder er skærpet i forhold til det ansvar, der gælder for de erhvervs-mæssige og offentlige forurenere i øvrigt i lyset af miljøsvarsdirektivets udgangspunkt om ubetinget ansvar for omfattede aktiviteter. Begrænsningen efter § 64 i, stk. 2, nr. 3 for så vidt angår miljøskader eller en overhængende fare for miljøskader, og den tilsvarende begrænsning efter § 64 m, stk. 3, nr. 4 i adgangen til at meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger over for nye forureninger i de tilfælde, hvor forureningen er i overensstemmelse med en udtrykkelig tilladelse, kan således ikke gøres gældende af producenten.

Som eksempel på en forurening, hvor et producentansvar kunne gøres gældende efter stk. 2, nr. 1, kan nævnes en landmands udsprengning af spildevandsslam, hvor forureningen forårsager skader som følge af, at spildevandsslammet indeholdt ikke tilladte stoffer og ikke var undersøgt korrekt. En landmands spild af en større mængde pesticider som følge af overfyldning af en tank eller lignende vil derimod være omfattet af stk. 1.

Til § 64 f

Bestemmelsen erstatter reglerne i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 21, 1. led og § 71, stk. 1, som ophæves.

I forhold til de gældende regler udvides anvendelsesområdet. Forslagets § 64 f fastlægger en pligt til at anmelde i alle tilfælde, hvor der opstår overhængende fare for væsentlig forurening eller væsentlig forurening. Hidtil har der i medfør af § 21, 1. led været en anmeldningspligt for den, der forårsagede en jordforurening – men ikke andre forureninger, og i medfør af § 71 en anmeldningspligt ved overhængende fare for væsentlig forurening eller væsentlig forurening, uanset om forureningen var en jordforurening eller ej, men

alene hvis forureningen eller den overhængende fare for forurening skyldes driftsforstyrrelser eller uheld.

Det findes mest hensigtsmæssigt at have en anmeldningspligt, der gælder for alle tilfælde af væsentlige forureninger og overhængende fare for væsentlig forurening, sådan at den, der skal anmelde ikke i situationen har grund til at overveje, hvorvidt der nu er anmeldningspligt eller ej. Det bemærkes i den sammenhæng, at de hidtidige reglers sondring mellem typer af forurening, og hvorledes en forurening eller en overhængende fare for forurening er opstået, næppe har haft afgørende betydning for anmeldelse af forurening og overhængende fare for forurening i praksis.

Det følger endvidere af miljøsvarsdirektivet, at alle miljøskader og overhængende fare for miljøskader skal anmeldes. I de situationer, hvor forurening sker, er der sjældent grundlag eller mulighed for at vurdere, hvorvidt en forurening medfører eller ville kunne medføre en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, men da der med den foreslåede bestemmelse er indført en anmeldningspligt ved al væsentlig forurening eller overhængende fare for forurening, vil en sådan vurdering heller ikke være nødvendig på det tidspunkt, hvor der skal anmeldes.

Pligten til at anmelde forureningen eller den overhængende fare for forurening til tilsynsmyndigheden gælder som hidtil, uanset om faren afværges, eller der straks sker en fuldstændig oprensning efter forureningen, da myndigheden skal have mulighed for at vurdere, om forureningen eller den overhængende fare for forurening indebærer, at anlæg, arbejdsprocesser m.v. bør ændres for at undgå nye tilfælde af forurening eller overhængende fare for forurening.

I forhold til den gældende § 71, stk. 1 foreslås det gældende væsentlighedsbegreb ikke ændret. Udgangspunktet i forhold til vurderingen af, om der er tale om væsentlig forurening er som hovedregel, at forurening ikke vil blive anset som væsentlig, hvis den er i overensstemmelse med foreliggende emissionsnormer, og der i øvrigt ikke er grund til at formode, at forureningen giver anledning til ikke forudsete problemer.

Forhold og indretninger, som nævnt i bestemmelsen, skal forstås som omfattende ethvert forhold eller indretning, som kan give anledning til forurening. Bestemmelsen omfatter således også forhold m.v., som vedrører boliger.

Til § 64 g

Den foreslåede bestemmelse pålægger den ansvarlige for det forhold eller den indretning, der har givet anledning til forurening eller overhængende fare for